

Digitaal dichtbundeltje

Steven van Schuppen

Zomer 2012

Achterommetje

De achtertuin heeft een open einde
Het klaphekje nodigt jou uit
Kom maar binnen mijn koningin
Bondgenote van ons overpad
dat van mijn arendsnest tot in jouw zitkuil tuimelt

Je had je mannetje al op jacht gestuurd
naar een buurtwolf voor je menagerie
Mij stroopte je mijn wolletje af
om me reddeloos in te kuilen
in de steile verwijten van je trage pracht

Kom hier hinkepoot Liggend ben je nu het sterkst
'k Ga je een mobiel ledikant versieren
Zeg es hoe klinkt je liefste burenlucht
'k Ontvoer je langs de bochten van lijn negen
gierend in de salto van ons nieuwe leven

Den Haag Februari 2012

Als een gewond dier

Als een gewond dier
kruip ik in de bocht van je slaap
Je dept mijn bloed
in de plooien van je huid
balsemt schaaf en schuur
in het vocht van de eerste nacht
In de nevel van de nieuwe morgen
maken we het laatste puzzelstukje zoek
om in de monsters op het bloemetjesgordijn
de jeuk van lust en liefde te hervinden

Den Haag Januari 2006

Beeldenstorm

Billboard van het vergeelde strand
Haarlemmerolie van de zonnebrand
Meisjesvrouw loopt per ongeluk de foto binnen
Icoon van onbezonnen tegenzin

Stap uit je bordkarton
Samen gaan we op Beeldenstorm
Jouw springloop danst de sloop
scheurt elk schoonheidsideaal tot schonk en schuur

Avances glijden van je jongensheupen af
Je badpak kriebelt wolletje
Jouw licht vergeelt de boegbeelden van stad en strand
De lieve leugens maken zich van kant

Den Haag Juni 2003

Biddag voor het gewas

Jawel - schietgebedjes heb ik afgeschoten
Niet dat het iets geholpen heeft
Het wonder van toch wel goed afgelopen
heeft spontaan zijn finest hour beleefd

Zaad van mijn zaad plant zich voort
Ruggemergtering danst haar levenskracht
Wie zijn liefste lusten heeft aangeboord
ondergaat ieder hardschoon helder gelag

Ik blijf paraat - op de achtergrond
verlos ik je van je onverdiende schuld
In de kraamkamers van verlossing

zing ik de psalm die je toen al verstond
In Profundis als onverwacht vervuld
gebed van schuchterste lustvervulling

Den Haag 20 maart 2010

Cromatorium

Hier worden de jongste braadboters beproefd
Prinsessen bewaken kroost en haard
Buren stilzwijgend onbewoonbaar verklaard
Naasten onder tafel overtroefd

Queen Suburbia bedwelm je dochters in hun keukensmog
Op koninklijke ketelmuziek jij bent de opperkok
dansen we het cromatorium voorbij de dorre duinpan in
Een windgeschoren liguster leent ons toevallige beschutting

Je hand speelt zandloper boven mijn hoofd
Een kwestie van tijd lach je dan zijn ook je grijze krullen
onder het maaiveld verdwenen maar ik zal je komen opzoeken

in je rijdend bed met motorpech zoals beloofd
zal ik je schroom met mijn rode vacht verhullen
en schaterend je geestgrond vervloeken

Den Haag Februari 2003

Daar lag je

Daar lag je
op het rijdend bed van bijna verloren
op je rechterzij gedraaid
je spijkerbroek nog aan
Tot levend offer uitverkoren

De priester zingt zijn hoge wit
nadat hij buik en vlies heeft opgemeten
Trommelslag van jouw verlichte zij
tot muzak van gladde troost gestreken

Sta op zeg ik en wandel maar gerust
een stukje voorbij die deur
heb ik een kleine speurtocht voor je uitgespannen
Vaut-un-détour Voorbij het vleeshuis van de geest
betreden we de zee van zoet verbannen

Den Haag Voorjaar 2007

De moeder het meisje

Een echte mevrouw soms meisje gebleven
Op het puntje van je best doen
Handen op de rug zoeken wringen
vingeren de toppen van bijna zuiver zingen

Een zomerjurkje diep ingesneden rug
Je hoofd knikt overaandachtig mee
met iedere wending van het muzikale lot
offer je ziel aan de luimen van een god

die jaloezie verbergt in klaterklanken
Je brede moederbovenarmen
behoeden je voor de fatale vlucht

Een tuttig tikkeltje aandoenlijk – daarvoor wil ik je nu al danken
Verlokken zal ik je om je aan mijn vaderborst te warmen
Verraste liefde van het onuitroeibare gerucht

Den Haag Juni 2003

Dompteur

Triomfantelijk het Wilhelmus aangeheven
goedkoop beginkunstje van elke leerlingdirigent
vergeefs bezweren van ongrijpbaar leven
gevreesd uit huiver ongekend

Al bij de eerste klanken toonden zich de zwarte gaten
Het scherzo gaf nog eventjes respijt
Maar het adagio veroordeelde in al zijn maten
de dirigent tot ijdele dompteur in ongelijke strijd

In de finale leek de genadeklap te komen
Achter de Keizer kwam het ware koninkrijk omhoog
als onontkoombaar vonnis in een hamerend betoog

Het martiale coda bracht tenslotte redding
Het majeure doek viel voor het muzikaal gericht
Toch zijn componist noch dirigent ooit van vaandelvlucht beticht

Den Haag 2001

[Op Koninginnedag 1981 werd de Achtste Symfonie van Anton Bruckner uitgevoerd door het Concertgebouworkest in het Amsterdamse Concertgebouworkest onder leiding van de toenmalige chefdirigent Bernard Haitink. De Achtste Symfonie is opgedragen aan de Oostenrijkse keizer, de (onvoltooide) Negende aan God.]

Down town

Daar was je weer Queen Suburbia
Nedergedaald in het stadshart
Scheren we straks samen langs de rafelrand
op mijn hummer van fluisterutopia?

In de automatische versnelling
schieten de stegen van vergeten voorbij
Achter de gevels van verleidelijke verheling
komt onze liefste afspraak weer langsij

Verdriet schatert het stilletjes uit
Vrolijk heeft zich in het zwart gehuld
Onze doolhof opent zich in het hart van vooruit

Jouw tastzin neuriet zijn zoemend geluid
Speurzin heeft de terloopse ontsnapping onthuld
We zingen het coda dat zich eeuwig en toch nooit sluit

Den Haag 25 juni 2012

Een moedervlekje diep in je schelp

Een moedervlekje diep in je schelp
toont zich pas als je je haar naar achter strijkt
Zelfs en face dan niet meer te missen
omdat jouw oor dapper naar buiten blijft staan

De veerkracht van het kraakbeen
houdt stand in je dikke vacht
Sluik of krul gun
de hiëroglyfen hun kraterpracht

Meeëters aller lijven verenigt u
Het eeuwige vlekje verdient zijn te lang misgunde hulde
In de plooien van ons liefste leer

gaan de waarachtigste stekeligheden tekeer tegen u
én samen met u die ons van schuld en lust vervulde
Kom argeloos rijdier voor de laatste keer

Den Haag 11 juni 2012

Flirtbevel

Als verfspatten door een zeef
strooit licht ros en sproeten rond
Maar de onbetaste huid
die dankzij sluiers en vacht onbevlekt bleef

schaamt zich nu voor zijn radeloze wit
Wol en vacht verraderlijk verdreven
met bezem en asbak meegegeven
De liefste plekjes knijpen nu hun ogen toe

onwillig maar met onbedoelde schoonheid
Openbaar jent met zijn schurende streling
Koud van warm kloppend kippenvel

beken jij door schande bevrijd
me de trots van je vergeving
Volg ik de jeuk van je flirtbevel ?

Den Haag 26 maart 2012

Geef de wereld maar weer de schuld

Geef de wereld maar weer de schuld
Jij verdwaalt in je eigen hemel

De wereld druk?
Ssst! Luister naar haar stilte
op de onbewaakte overweg
van ogenblik tot ogenblik

Via de keukendeur
sluip ik je voorgeborchte binnen
neurie het lied van alle plaatsen
van dit ene moment
stap op de laatste krul van mijn staart
Onze muziek souffleert het leven
op het toneel van vergeefse dood

Juli 2005

Schatplichtig aan: *Ich bin der Welt abhanden gekommen* van Rückert, op muziek gezet door Mahler

Gestolde beweging

Blonde god tussen witte lijnen
jonge prins op grazige weiden
in gestolde beweging zie ik je verschijnen
lange dansende haren verleiden

mijn ogen je schielijk te kussen
tussen schouders dijen kuiten
jouw voeten bespelen in lenige lussen
bal en backs virtueuze linksbuiten

jouw schoonheid dwingt zelfs de lompste poten
tot ontzag en afstand op het gepaste moment
totdat smalle afgunst toch een uitweg vindt

je val laat zich eindeloos vergroten
moment waarop ik mijn liefde zendt
die mijn vergiffenis aan jou verbindt

Den Haag Maart 2002

God straft onmiddelijk

God straft onmiddelijk

Je schrok alsof je recht de afgrond inkeek
Niks geen genoegzaam vroom eigen gelijk
Maar waarachtig riskante godvrezendheid

Ik laat je niet los en als je toch springt
dan springen we tegelijk
Als jouw leven zich van het mijne loszingt
dan aan de stille voorvoet van de dijk

Niet onmiddelijk

Ik ga geen gaten dichten
maar ik bouw een vlot als een ark

In het wantij achter de inlaagste slaperdijk
zullen we onze reddingsdaad verrichten
onder de witte masten van de vleugelbark

Den Haag 7 juni 2012

Goddelijke komedie

Geniaal blondje trekt haar bloedspoor
heeft en passant haar liefde opgeschort
totdat de helden van het slavenkoor
de sokken hebben afgestroopt

Tovenaarsleerlinge van het kwieke weten
Blauwe engel van het vlees
Jij hebt je houdbaarheidsdatum vergeten
Overtijd is de eeuwige wees

die de schuld draagt van de verspeelde verovering
Ik zet de prikklok van je ziel terug
Als jij de ban van je bange branie verbreekt

In het licht van de nieuwe herinnering
bouwt de moed van de avond de baileybrug
die Styx en Rubicon oversteekt

Den Haag Juni 2003

Hoek van Holland

Queen Suburbia

Hierheen ben je dus gevlucht

Verlekkerde foto's van scheepsrampen aan de bruine muren

Aan lager wal?

Jij toornt achter de bar van de zeemansherberg aan de Brink

Keuken en hotel zijn gesloten

Maar jij zult mij geleiden

naar de bed&breekvast in de kajuit

van de strandende schuit

aan de slapende voet van het opgespoten duin

Halteplaats van de fast ferry

die op de springvloed van de hese watermerrie

zoekers aan verre lust afzet

Queen Submarine

Dierbaar opperloodswezen

Op het wantij achter het wandelend eiland

enter ik jouw periscoop

kom ik via lens en buis in de appel van je oog

dansen we de lachspiegel te barsten

rijgen van de scherven de ketting van onze wil

tot woedend wederzijdse lijfeigenschap

Hoek van Holland September 2003

Jongenmeisje

Ik heb de vergeten jongen in je
van teen tot kruingetuige aangekleed
Kruisen en blokken op je sokken
spalken de enkelknik
Lui broekelastiek smal op de heupen
gunt lid en oog ruimte van leven
Het wolletje naakt de verzonken navel
Hand breit maliën tot wollen huid
Van onder de muts van onderwerping
tekenen de jongste haartjes je kracht

Den Haag Februari 2005

Kloosterkerk

Lange Voorhout preuts van zondagochtenddeftigheid
Tongewelven dicteren slijk en kaal
Zetel en plek beroofd van zekerheid
Orgel en aria preluderen hun kabaal

Lijn acht komt achteloos het votum ingereden
Cuypers' klokken proberen schrift en preek te jennen
zich aan de pompa van de relicamp te geven
Bach laat zich des te onvermijdelijker kennen

Het Woord knettert door alle good breeding heen
De koningin gaat ongemakkelijk verzitten
Weters duiken achter de eerste schoudervulling weg

Stilte kruipt tot in de laatste tenen
De polder zal van kleur verschieten
Mijn blonde godin opent de onbewaakte overweg

Den Haag 2003; n.a.v. een Cantatedienst

Maximal Music

Je bent er met de tandenstokers van mijn ziel vandoor gegaan
ook de gebruikte die zijn het lekkerst een kwastje houtrafels op het eind
aaien de zenuwen peuren energie mis te verstaan
lijdt aan de vloek die in de kwezelkast verdwijnt
terugkomt als onweerstaanbare plaagengel
daarom hoop ik nog steeds dat jij
met de laatste stoker hengelt
naar het ja in mijn woordenbrij

Je heb de laadklep van de liefde open laten staan
Foei toch zuinig zijn met die onbetaalbare gevoelens gauwdieven
laten de stem van de kritiek overslaan
naar de angst voor de zuigkracht van geliefden
die de insluipers binnenlokken in de dark room waar de lust
de afgunst in zijn gatenondergoedje zet
Ik heb jouw lelijk teentje gekust
eksterknipoog tijdens woedend gebed

Den Haag Juni 2003

Meinerswijk

Kleiputten van verdreven leven
overwoekerd door weer en wilg
Wilsbeschikking van de boreling
die in het oude water lijvigheid hervond

Kikkervisjes van bevroren vreugde
Hemellijn als zaagcartouche
Eusebius, de dikke zuurstok van Arcadis
De bajeskoepel als excuusmoskee

Betonnen drempels stutten onze laatste oorlog
Koud als het kruierend IJselijs
De Sovjetgod beklimt de gouden kansel
Het krijgscassisson breekt het omgekeerd bewijs

Ik lok je op de schuwe schipbrug
neem en passant je zwemvest uit de vaart
en op de golven van de Waalsprong
dansen onze voeten van de kaart

Meinerswijk/ Arnhem 20 mei 2007

Muze

Meneer bent u een dichter?
De stoeptegels dansten haar woorden
De portieken schaterden het uit
Zingend sponnen zich zilveren koorden

Rirarijmd klankgedicht
jodelde zijn lokroep naar boven
en ging dan liggen in de stilte
zwijgend als een al te gretig geloven

Onmisbare rust in een veelkwartsmaat
Jij lokte mij de schoonheid binnen
stutte onze besmukte stamelzang

vergaf me de larmoyante overdaad
streelde ons vluchten buiten zinnen
naar de hemel van dapper troostbehang

Den Haag 12 maart 2012

Offer

Schuld is er niet om af te kopen
met offerandes aan een aardse of hemelse god
Wie volgens eigen spelregels zichzelf vernedert om zich te verhogen
speelt zelf voor god tegen het allerhoogst gebod

Naasteliefde is niet om mee te koop te lopen
Filantropie jubelend ten toon gespreid
Des te dwingender het zoetgevooisde claimen
Ontferming die tot klemmende omhelzing leidt

Voor jou wil ik een klein en innig offer brengen
een loopplank zijn een knuppelpad door het moeras
Waarna je zelf verder gaat met speuren en verkennen
soms even terugkijkend naar wie je dwaze helper was

Den Haag Herfst 2001

Offerfeest

Allahs hobbyram
geeft nog eventjes respijt
Hondentrouw loont
Wij dobdobdobwoef verschieten ons kruit

Gerrits koopman in oudroest
bevrijdt Soren van angst en beven
De Toveraar lokt vergeefs kleine Jozef uit
de vader zijn ijdelheid niet te vergeven

maar om hem te jennen om zijn kinderdodendans
Onweerstaanbaar drinkt de afgod zich zijn oordeel
doopt het brood in de fondue van de vrome vloek

Jij gunt het schaamhaar van mijn ziel zijn onverdiende kans
De overgave hoont elk voor- en nadeel
Achter jouw offer valt het doek

Den Haag Juni 2003

Schrikkel

Steeds weer ontmoet ik je
in de schrikkeluren van ons leven
duik je op uit de herinnering
van wat ik je als opdracht heb geschreven

Ik liet je te vroeg los
maar kon niet anders dan zo
Heeft mijn verborgen gebed
je toch geholpen? Chapeau!

Je klom je eigen dans omhoog
tussen de wikkels van verdriet
Zwachtels van ons verzwegen verband

hielden de slagaderlijke wonden droog
En met de jongste schrikkelseconden in het verschiet
heroveren we ons kleine vergeten strand

Den Haag 1 maart 2012

Stormvloedkering van bezwering

Een stormvloedkering van bezwering
heb je om je ziel gebouwd
Bij weeralarm van even anders
valt de harnasklep hermetisch dicht

De zee strooit zout in je scharnieren
en jeuk in de kuisheidsgordel rond je geest
Toen heb ik jou de wet verboden
Het oude beest is nu bevrijd

dat op het springtij van de jongste maan
jou trouw ten dans ontboden
de tanden van zijn liefste lust vertoont
Ik heb je mateloos bemind

Den Haag Voorjaar 2007

Tocht door de woestijn

Door de woestijn? Doe niet zo raar
Dit is gewoon de polder
De sloten kroos die ik bevaar
bedwingen de kwezelkolder

Pestbosje mijn hermitage
Jij jaagt me die loze schuilplaats uit
het wereldbed van de kleine grazers in
Prins en prinses op de matras van de Spaanse Ruiters

prikt de slaap tot rusteloos omhelzen
Ik zal je over de drijfzand dragen
Trampoline van belangeloze lust
Wij gaan de verzoeking van de angst belagen

Den Haag Juni 2003

Veelervige lokken

Sluier vermaakt tot parmantige pronkjas
Veelervigheid als provocatie en flirt
Bedrieglijk bewijsstuk van moord en onkuisheid
Met opzet bevlekt, bebloed en gescheurd

Mes als detector van schoonheidsbedwelmig
Instrument van de beul die de lokken ontkracht
Kleed en mes – onthulling en verberging
Zingen ogenschijnlijk tot zwijgen gebracht

De roep van de schoonheid verkruint de boeien
van volk gezindte leeftijd geslacht
Zeven lokken – weerbarstig groeien
dichter en liefde tot oude macht

Den Haag September 2001

Verdronken land

Daar, tegen het zonlicht in, strijken de eerste vogels neer
ten teken dat de zee het land zijn jongste ruimte laat
Voorgoed , zo dromen wij, neemt de vloed geen keer
Dan herrijst verdronken landvoor wie de tongen van de zee verstaat

Zuigend veroveren onze stappen de laatste randen van het slik
Het ebtij dwingt het zilte nat tot in diepste holen van zijn gram
We schateren in de volheid van de wijde blik
Aan verre einder nog de laffe streep van een betonnen dam

De vloed een drinkgelag van angst en blijdschap
Omsingeld door het grote snelle wassen van de zee
geleidt de stroom ons naar de trans van de verlaten kerk

die met zijn voeten in het water toch het leven nooit vergat
Jouw kleine rosse borsten deinen op de golven mee
Nieuwe stad oud strijdtoneel van ons verdwaalde liefdeswerk

Noord Beveland, op de dijk ten zuidoosten van Kats , Januari 2002

IJspaleis

Mediterrane prinses van het IJspaleis
Als jij het heilig maal opdient
hernemen je gasten hun vergeten kracht
voor de bestorming van het loket van de tijd

Jij hebt hun de geheime code in je onderarm gebrandmerkt
Een sesam open u die de poorten van de stad open scheurt
Stad zonder muren betrapt op haar liefste leugens
Mene tekkel die onze verovering sterkt

Ze hebben onze eiber tot huizitter gedegradeerd
Maar samen verleiden we hem voorbij de laatste horizon
om op de wiekslag van de eerste herinnering

heen en weer terug te vliegen Wedergekeerd
tot de lenige lust van de verborgen bron
We dansen onze huivere verstrengeling

Den Haag, Grand Café De Ooievaer in het atrium van het stadhuis, 12 juli 2012

Zilverkracht

Je at me met je ogen helemaal op
likte de woorden uit mijn mond
Pupillen fonkelden hun grijze pracht
Duet in zilverglans doorgrond

Mooi was je niet - je onverbiddelijke kracht je grote schoonheid
die mij zonder pardon to overgave dwong
verzonden voor ik de laatste zinnen had bevrijd
een onvoorwaardelijk tot ziens zei lenig snel mijn tong

Ik zag je terug in een café te snel voor open woorden
Je secondant bultige stijfheid in een loden jas
Maar daarom was je niet in mij gevaren
Een hele stoet dansend in jouw rivieren pas

Mannen en vrouwen door jou aangeraakt met lijf en ziel
op onvermoede plekken en in onmogelijkste standen
overal verschijnen ze in de kamers van de stad
Heerseres der wellustigste verbanden

Den Haag Januari 2002